

Nepodpisani se dopisli ne tiskaju. Prepisana se plaću tiskaju: po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 5 redaka stoje 60 n., za svaki redak više 5 n. ili u službu opetovanja us pogodbu sa upravom. Novci se lije poštarikom naputnicom (sa-segno postale) na administraciju "Naša Sloga". Imo, presjeme, i naj-bližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, sa koje se na plaću poštarine, ako se izvana naplate. Reklamacija.

NAŠA SLOGA

Izlasti svakog četvrtika na cijelom arklu.

Dopisli se nevrataju ako se u nehtakaju.

Neobilježovani listovi se neprimaju. Preplaćeni se poštarinom stoje 5 for. za salko 2 for. na godinu. Namjerno for. 1/2, i 1 za pol godinu. Izvan crvenine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 nov.

Uredništvo i administracija nalazi se u Vía Carintia br. 23

Poučni, gospodarski i politički list.

Blagom rastu male stvari, a neolga sve pokvari. Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Budućim mjesecom otvara se predplata na naš list za drugo polugodišće. Radi toga molimo naše predplatnike, kojim iziđe predplata koncom ovoga mjeseca, da listu na vrijeme obnoviti izvole.

Upozorujemo ujedno naše mnogobrojne dužnike, da već jednom ovrše svoju dužnost, jer ćemo inače postupati proti njim onim načinom, kako njim neće biti milo.

Izdavanju lista stoji nas silnih žrtvati, pak inademno pravo, da zahtjevamo od svakoga, koji list čita, da nam to žrtvu i nositi pomazg.

Preplata iznaša za mogućnija for. 5 na godinu, a for. 2.50 za pol godinu; za salka for. 2 na godinu, a for. 1 na pol godinu.

Novci molimo, da se šalju samo poštarikom naputnicom.

Uprava "Naše Sloga".

Uspjeh izbora.

Slavni Dalmatino Nikola Tomaseo u "Iskricu", koje je napisao u svojem hrvatskom narodnom jeziku, dvoji negdje: »Koja li će krv prevladati, latinska ili slovenska, ili još drugo narode očekuješ u udaljenim vjekovim Dalmacijomojale

Otkada smo počeli svojom glavom misliti, mnogo puta nas je to veliko pitanje u duhu mučilo radi ove naše uže domovine. I na žalu Medvoje i na zidovih, divno Mračnicu upiramo oči na Volobit, odakle sunce iziđe, a na glavini Salvera, gdje je njogda naš kralj sa Mlječići bojak bio, i pod volobnim zvonicom. Rovinja, odkuda vidiš sunce ucinuti u moru prema Italiji, i pri svakom sulu i gradu Istre, vided što se dogdnja, dosta put sami sobom razgovaramo: Bože mili, koja li će krv prevladati, da li slovenska ili latinska, ili još drugo narode očekuješ u udaljenim vjekovim Istro mojal

Bili su nas pritisnuli orni dani, a i još nas tišću.

U Beču su mnogo puta odlučivali o sreći naroda nepoznajuc pravo stanje stvari. Ovu su krajinu držali za posve talijansku. Prema tomu uređjene kancelarije, postavljeni ljudi, namišljena politika. Stariji naši pismo-nički, koji bi od kuće poneali majčin blagoslov u svojem hrvatskom jeziku, izučili bi tudje škole, upili bi tudje misli, te došav kući nisu mogli biti za veliki narodni napredak ni bieli ni crni.

Nije li žalostno, da vas današnji pokret narodni prolazi mimo naših velikih postenjaka i dobrih ljudi i naučenih kao što jedan Suran, jedan Minak, jedan Tomičić jedan Petric i toliki drugi, pak da se oni tomu puškomu napredku nemogu onako od sroa priključiti, kako bi bilo po njih dično a po narod vele koristno!

A što da radimo o drugih naših otudjenih, koji se u onim ni za naleka nemogu pripodobiti; već ostaju tvrdokorni protivnici svega što se u ovoj našoj Istri uzove talijansko?

Ufajmo se, da će kiranjem naše misli i njima malo po malo puknuti u glavi svijest njihove narodnosti, te će uviditi, da su na krivu putu u pitanju politike narodne, i kada to uvide, hašem će prestat biti oditi protivnici, ako i nabudu htjeli biti učiti pomoćnici narodne stvari.

Nešto vrijeme samo po sebi, koje gradi i rasgrađuje, nešto dobra volja i neumorni rad naših, a ponejviše milost Božja, bez koje neima nijednoga dobra, učinila je, da je hrvatski puk u Istri počeo misliti i razliiti o sebi i o svojem boljku, tu jest, da je udario putam prave, bistra narodne politike. Kužemo biseri ipravo, jer možemo ponosno izpovjedati, da se naučnici hrvatskoga naroda u nijednoj pokrajini nisu znali onako prilagoditi misli i govoru puškomu, kako ovo nekoliko pismenici, što jih ima hrvatski puk u Istri.

A taj bijaše u sadnje vrijeme odvažno svoju narodnost samo u pastira i teškaka. Sve je drugo bilo otudjeno. Mužno je tu osoviti se na svoje noge, gdje neimaš novca, ni starih privilegija, ni zagovora od ikoga strane.

Pa ipak hvala Bogu pokazaju se velika znamenja na bolje.

Dne 25. junija obavili su se izbori za kmetsko obdine u Istri. Od dvanaest izabrano, osam jih je našlo hrvatsko ili slovensko stranko, izabranih gdjejed u jedan glas, a gdjejed velikimi većinama.

Kmetske obdine sudbenih kotara Voloskog i Podgrada izabralo su jednoglasno Slova i Jenka, trgovca u Podgradu i Matoja Mandića, urednika "Naše Sloga" u Tratu.

Kmetske obdine sudbenih kotara Pazina i Labina izabralo su jednoglasno dr. Matka Laginju i odvjetnika Antuna dr. Dukića.

Kmetske obdine sudbenoga kotara Kopa, Pirana i Buzeta izabralo su sa 60 proti 20 glasova profesora Vjekoslava Spiničića i buzolskoga načelnika Frana Flega.

Kmetske obdine sudbenih kotara Krka, Cressa i Lošinja izabralo su sa 32 glasā proti 14 kantonika dr. Volarića i trgovca Dinka Serčića.

Tako je hrvatska majka lipo razmjestila svoju djecu; svakoga onamo, gdje ga više treba.

Da se je u Puli ovršio zakon onako kako je pisan, a ne kako ga koji tumači, bili bismo i tamo dobili dva zastupnika; ali reč bi, da se je netko prestrašio, da bi hrvatska stranka dobila prevod na jedanput!

Naš veliki dobitek stoji u tom, što se u nekih kotarih talijanska stranka nije usudila ni postaviti svoje ljude a u drugih, gdje jih je postavila, pokazala je svoju slabodu.

Vrlo je znamenito, da samo za prvi put predobili kmetske zastupnike u pasizaskoj kapetaniji; gdje su protiv našim stala dvie najjače poluge talijanske stranke, i to dr. Costantini i, posljednik, vrlo odvjetnik i čestiti otac obitelji, pak g. Mate Tonetti, velenposjednik i trgovac, kojega računaju za milijunera.

Naš boj dakle nije bio hoćet li za Petra ili Pavla, nego je bio boj hoćet li za Slovincu ili za Talijana, i Slovincu za predobili.

Dne 28. o. m. biraju gradovi i trgovci. Mi nećemo mnogo dobiti, ali ćemo nešto, i to će nam biti za nada dosta. Ali Talijani će izgubiti dosta, i ako se budu tužili, da jih št u d j i n o i e provladaju, neka jim bude u pameti hrvatska rieč: Ko neće brata za brata, on će tudjinu za gospodar.

A mi se spomenimo one drage naše! U dobru se neponesi, a u zlu neponisi!

A Tebi, narode, vrli, koji si tripi i glada i žedje i strahovanja i nepasti svake vrsti; naka je ordučna hvala na junškom ponušanju. Uvijek Ti budi na misli, da Ti sila može oteti svo samo dušu ne, ako ju sam neprodaj!

Da žive probudjena svijest istarskoga puka a Bog daj u dobru čas i napredak svega naroda!

Izborno kretanje.

Na prvom mjestu donahašmo konačni uspjeh izbora, a ovdje bilježimo birajavo kako nam stiglo iz pojedinih kotara o tečaju i uspjehu listih:

P a z i n a: Laginja i Dukić izabrani jednoglasno za zastupnik ovoga kotara. V o l o s k o: Jednoglasno izabrani Mandić i Jenka za ovaj kotar.

K o p a: Poljednimo; izabrani V. Spiničić i Flego sa 60 glasova; protivnici dobili 20 glasova.

K r k: Volarić i Serčić izabrani sa tri-dostotna glasa proti dočtrnajst protivničkih glasova.

Narodni fiducijari u Baški. Pop Antun Žig, duh. pomoćnik. Juraj Čubranić p. Iva, načelnik, Frano Marčević pok. Mata, Vinko Barac pok. Ivana, Miho Tomašić pok. Jurja, Ivan Martin Tomašić pok. Josipa, Juro Mihalčić pok. Jurja.

Narodni fiducijari u Vođinjanu: Burić Ante pok. Jakova, Miho Bulić pok. Mihovila, pop Volkanjo Josip, Babić Grigor pok. Martina, pop Benigar Andro, Siljan Ante pok. Ivana, Kolić Ivan pok. Mikulo.

Talijanski kandidati za izvanjske obdine političkoga kotara Kopa: bijahu: g. Petar Valon, načelnik u Mijah i g. Josip Agepita iz Buzeta. Kod izbora dne 25. E. m. dobili su protivnički kandidati 20 glasova, dočim bijahu izabrani naši zastupnici gg. Spiničić i Flego sa 60 glasova.

Talijanski kandidati za obdino pol. kotara Pazin: g. dr. Costantini i, odvjetnik u Pazinu, predefedni talijanske političkoga društva i prvak talijanske stranke, te njegov drug gosp. M.

Tonetti, načelnik u Plominu i volik bogačah, nisu dobili kod izbora dne 24. E. m. ni ti jed u o g a glasa.

Taj udarac, da je toli silno djelovao na g. Costantinina, da se je odmah odrekao kandidature za gradovo Pazin, Labin i Plomin. Opametio ga daklo grozni poraz!

Izbori fiducijara

na otok u Krku.

Bilo je predvidjeti, da će protivnici i opot košto godine 1889. pokušati sreću u ovom kotaru, tim više, što nam se od gospode iz Puroča porudalo, da naš predložnik dr. Fran Volarić nikako ne smije imova skupiti u naborske dvorane. Govorilo se, da do i sadanji kotarski glavar postaviti ne za protukandidata; a time bi se tako protumačili nekoga putovanja i obodvajnja istoga gospodina po raznih obdinah lošinjskog kotara. Međutim izgora stiglo drugo zapovied, te se gosp. Zueok odrekao javnog kandidiranja, a kole glasa, da kad bi izbori fiducijara bili drugdje izveli nego li ina, tad bi mu bilo tobožnji predložnik Dinko Dossentih ustupio svoje mjesto. Protivnici hrvatski turli u narod obdine ied, nvažlato pak proti svodestvu, volio n. pr. da svodionici rudo smu o tomu, da njim bude poršona plaća itd. Itjeli su zavostli narod i time, što su u raznih obdinah postavili razno kandidate, tako je za Dubašnicu kao takav bio proglašen Mate Krajić načelnik; za Bašku Dinko Dossentih itd. Osam dana prije izbora osvano nam na otok i jedan od letinih protukandidata, naimo dr. Dinko Stanioh, oes. kr. bilježnik u Puli, pod iselkom, da dolazi u privatnom poslu. Taj gospodin, nepoznat u ovih krajevih, nije se stideo obijati pravoje naših ljudi, moljkanju, da glasnju i korektnju za njega, te su dapače tako nizko spao, da dočim u Istri girirata međuju vđajami ultra talijanske stranke, ovdje se prodavao za Hrvata i vladinog predložnika. Stara jo do Sandrova škola, koju naši ljudi već poznaju, te su većina njih podučili ga; da so takvimi dostoklanici na danu više zašliopti. Kod drugih jo liho upotrobit i drugih sredstva, naimo Judini novac, to znamo, da je nudio i 1000 for. pojedlicom, da so zaznamu za njega. I taj je negdje nasjao, a drugdje opot neramno sa žalost reč, da jo uspio, te smo vidili nekoga prodanco i trgovca ponuškaju oblatavati našo izborniku. Narod jih je ipak upoznao; pak so s prozrom odvratio od njih i Judinog njim novca, kojeg nekotji već sada u kintinu piju. Obano jo dr. Stanioh obdino Dubašinarsku, Bašćansku i Omišalsku, a na raznih mjestih jo duo za sobom pjev: "N'o n' s' a' r' a' n' t' e' t' e' t' d. U Vrbanik, Punat i Dobrinj nije so ipak poduhvao, da zaviti.

Kod takvih obdionostih nije so smjelo nit i naše strane apavati, to pod predjedničtvom g. dra. Dinka Vitezića prijavilo so kao izborni odbor gg. dr. Niko Dubjančić, pop Marko Mrakovčić, pop Niko Turato, dr. Mato i Dinko Trinajstić. Tomu odboru kotarsko glavarstvo, a i namjostodništvo ne podieli dozvole, da može pristupovati izbornom činu u pojedinih obdinah, dočim jo to bilo pripuštano u Cressu od kot. glavara G. Zueoka, a u Baški od vladinog povjeronika g. Lasolca i ljudem, koji nisu imali ni ti prava glasa. Naravak naš so izborni odbor utokao do ministarstva i dapače, poznavajuć kaktivm su duhom zadahnjeni gg. Zueok i Lasolca, umolio je, da njli digno od sudjelovanja kod izbora.

Čim bliže k izborom, tim veći rad s obljuh strana. Protivnici naš upili sve silu u obdino Dubašnicu, Omišalj i Bašku, dočim su za Dobrinj, Vrbanik i Punat napustili svaku borbu. Znamenito je pri tomu, da baš za one tri obdine, gdje je bilo

obokivati borbe, bio je vladinim povjerenikom g. Lascio, za koga znamo, da no goji nekakva prijateljstva prema hrvatskom življu u Istri.

Za protivniko rukovodili su izbornu agitaciju na otoku — ako je istina kako nas izvješćuju — dva porezna oes. kr. činovnika gg. Theodrez i Linarduzzi, kojih smo vidjeli iza polnosti šetati se po nek- kojih solih u Dubašnici, a prvoga i u Baški.

Niti oes. kr. umirovljeni blagajnik Theodrez nije hotio znostati za svojim si- nom, to neimaju pamćenijog posla, lovio se po gradu Krku našo izbornike, prepo- ruđujući jim šarenjačku stranku. Taj se gospodin ipak nije znao moljati i u Hrvata preporuku, kad se radilo o njego- voj mirovini.

Agentom protivničko stranke bio je također i zapovjednik krčke oružničke postaje o. kr. strajmaštar, koji je na raznih mjestih po otoku podstizao ljude protiv svećenstvu, obiedjujući ga, da radi samo za svoj žop, a ogovarao i drugo rodoljubi.

To su činovnici očit znak, da i od strane političkih oblasti je bila podupirana talijanska stranka, jer inače bi njebi znali protiviti kako to; da se o. kr. činovnici javno upuštaju dak u izbornu agitaciju.

Uvidiv protivnici, da njim je ipak položaj povero klmav, pokušali su nobi li drugu kojim načinom bar jednoga od svojih predložnika proturati, to su poru- dili hrvatskoj stranci kompromis, ali odmah pri prvom koraku njim se i tu nadu odzo- zilo.

Dno 7. tok. mj. vršili su izbori u Punta, Krku i Dubašnici.

U P u n t u protunarodno stranka nije bilo, to su se izbori, izvršili mirno i bez ikakvo laburne agitacije.

U V r h u bili su, nekoli proturati kojekakvo laži, ali se Vrhani ne dadejo smutiti, nego jednoglasno isabralo narod- nog fiducijara.

U D u b a š n i c i u, kako već istak- nuemo, bili su protivnici uprili svoje silu i postavili svojo nado. Vodio njim bijaše poštar Dinko Tunceli, Justo Bogovich i sv. Antona, Blaž Krajo iz Malineke i Petar Bogovich iz Škrbe. Prvi je rukovodio, a zadnja trojica bili su taksi. Prvi i trodi radniali su, da će zavoliti „Dola ja“ a drugi i četvrti „G o r n j o“. Sva četvorica su se modjušim naradniali, jer na dan izbora su „D o l a j i“, „G o r n j i“ poka- zali, da snadu bili složni, gdje se radi o obrani njihovo narodnosti i jezika, da njim šarenjačko prilopine njeu smutiti hrvatsko svosti, nit smoglo, novaca, da podkupo hrvatsko njim pokotnje.

Sa svih strana kitnjasto dubašnjačko obidno sakupili se izbornici, to u liopom rodu i miru 90 njih jednoglasno glasovali za našo fiducijara. A gdje su bili modju- štim protivnici?

Kakva deseterica bila jli se sakupila u solu sv. Antona, to ne snaju, kako da inkale svoj jad, isuštriso pritužbu, da jo u sv. Euzaki bilo proglašeno, da do se izbori vršiti u Krku. U laži su kratko nego, to naravski i ta dodjo odmah na vidjelo, čim su uredovni episi protivno svjedocih i protivnici isti svojim dolaskom u Du- bašnicu dokazali neopanovanost pritužbo. Zaključiv izbere, obidenito vokaljo zavlada narodom, to oduševljeni „Hviti“ orili so do kaano nobi mirnom inaše Dubašnicom. A što g. Lascio P. Odejeo kod protivničkog vođe Tuncieha, to se zajedno, s njime tješio na pretrpljenom porazu. Onog po pedno odmah odputovao za Omišalj, gdje vodo, da je narudio vođeri, ali pojeco, da je nije.

Dno 8. tekućeg lipnja, biralo se u običan Vrhnik i Omišalj.

U V r h n i k u se nije pojavila pro- tivna stranka, to budu izabrani jednoglasno naši fiducijari. (Konac aliadi.)

Jur. Ma prosin te, France, zaš to?
Fr. Aš da svon diši po tamjane, i pak da bi i obed mogal zaamerdat, ako bi bil kada polno zvonil.

Jur. I ta neč valja, ma nosan će i ju kima popit.

Fr. Jure moj, naš Pijero da se je preodal nekemu Šommljeru.

Jur. Ja, dragi moj, to je tako. Kada obučo šivaletidi kigodrat komu bi i opaski bili dobri, lahko ga napast napelje, da pređa i starinu i svoju došu!

Fr. Aj bi bil bolje storil, da tvojuju sinu neproda ono neko kopito i bilo.

Jur. Ča ćeš no! Ter samo da mi s njim nebalotamo, on avojeno neč niš oprav- vit!

Fr. Ča je istina, da se Kamalidu nemore na rop.

Jur. Trobe da ne, aš dejju, da je sabia ono, kad su ga laški opaski vojniei htili hitit iz poruškega kašina va mare.

Fr. Ča mu se je opot ču „šromahu“ pri- potilo?

Jur. A! vero jo! aš dejju da je mora bišat va jošu bulgu na dan balotajuju.

Fr. A onda tu nobi pomoglo, druge nego da caraki zapovjednici pošalju u Porog jednu kompaniju pleša stih na- lih vojnika.

Jur. I je tako malinu i pa onda bi ke našlo ilka i sa Kamalidu.

Fr. A vero bi i sa njega i još, ka koga!

Fr. Bli ml ana povidat, Juro, kako je ispa onl Vergotinov „mjer“ u Vrhari na ljudo?

Jur. Slabo brajhe! jer mi njeu htiti vino ni broki likat, ko je kupia, da ulovi koga na vrgan.

Fr. Zato i siplje vas otrav poruške „paba“ na pošeno Vrhari.

Jur. A da čaš, to joj je mešer.

Fr. Poruška gospoda, da si rasbijaju pol balotajuju tuda glavu.

Jur. A ka noman ih mori?

Fr. Da nemoru naš dosti fanti, ki će pncat šokulion onim kmetom, koji njeu htiti predat svoje hrvatske bane- vrsko ka judin novac.

Jur. Uf! hiko za ta ašer j, tor jo pun Porog sekini.

Fr. Pravo doš.

Fr. Si mi kašao Jure, da su nobito kobil- lino u Busot pripravljal sa ono lačno, ki su prišli votat samo sa su najist.

Jur. Brato moj, njeu samo meso od ku- hile, nego da su u Želidvoj botuli one dnevo od votacioni pripravili i olega pulida.

Fr. Kakovo je to blago?

Jur. Pulidi bi rekli na Busotini tovar ili osno.

Fr. Dakle kad ni bilo došta kobilino su so dali i do ofjega blaga?

Jur. Ma tako je kašao jedan od onih, ki jo pomogao kuhat, tor so jo čudio kad je vukao iz kotla ili lonca za jednu nogu i je poznao po kopitju, da jo od onoga blaga, ter je rekao, da su mogli almono rassedi kopito, bi so bilo mislilo, da je noga od telca.

Fr. Znaš da Talijani jako pijazi ona vret- mosa, jer samo preko mora da no štimaju za pravi obed ako nitaju to- varida.

Jur. Bog im ga žagnej, mi no želimo ni onoga mesa niti biti ono šklati ljudi, samo nam jo fias, da naši kmeti ne- koji daju svoj glas i se prodaju za se najist onoga mesa.

Fr. Ma almeno smrdijo po onom mesu vč.

Fr. Si čul da su nekoga prodanca u Da- nah na bužetekom krasu s muzikom počastili?

Jur. Ja, ma da su mu žonko i dica mu- sikali.

Fr. A tako je to?
Jur. Ma jušto tako.

Gospodi narodnim fiduci- jara na kvarnorskih otočih i u mojoj odsutnosti preporučilo me je poli- tičko društvo „Edinost“ kao drugog kandidata na poruški izbor za politički kotar Lošnjak.

Posto su okolnosti takove, da se to kandidature nikako pripisati nemogu — se nemora baš ni biti, da se oboje zastup- nika iz istoga mjesta — to se ovim za- hvalljujem al političkom društvu „Edinost“ i narodnim fiducijarom kvarnorskih oto- čih na povjerenju, koji bi blih dne 25. t. mj. za meno glasovali i kojim tjeđno toplo preporučam u sporazumke sa prvaci naše stranke kao drugoga kandidata g. Dinka Seršića, poznatog rodoljuba iz Baške. (SOU) Travnj 22. junija 1880.

Dr. M. Trinajstić.

— Predsjedništvo pol. društva „Edinost“ učinilo je brzajavno shodne korake, da narodni biralič aložno glasuju za g. Dinka Seršića, što za je — budl, računo na- čašt g. bivačom — u podpunoj mjeri do- godilo. G. dr. Trinajstić pridrao al jo kandidaturu na Puljotini, gaje bi bio sa g. Jurilom bez dvojbe prodro, da se jo izborni red kako valja tupađilo i izvadilo. Narodni biraličom vod u ja nek im

Dne 25. t. mj. izvillil ste meni, dati svoj glas za zastupnika Vajoga kotara na pokrajniskom saboru.

Ja „nam“, da i ja glas nije itao moju ošebu, koja takovo čađi ne zaslužuje; vad ona svota nasolaj, sa koja se svi najedno borimo, sa našela oslobodjenja, našega „puka“ od tjeđjega „kobilstva“ i ravnoprav- nosti našega jezika i naše narodnosti svuda u javnom životu. Ali pošto ste baš moju osobu odabrali, da svoja našela, svadano pred svjetom ispodjediti, ja vam svadano na toj čašti, saljavljujem.

Ovaj je put ostao Vaš glas u manjini. Neka vas to ne muči. Kriva on tozai „nudo- podla“ vredstva, kojim ni naši protivnici našli u borbu protiv nama.

Vi ustrajte u borbi pa će Bog i Vasi probudjenje svietat dati, da će i Vasi Vaši ljudi zasustupati. Do vijdenja i Vasi Rovinj, 20. junija 1880.

Dr. Mato Trinajstić.

Narodna veselica. Sva slavenska društva. Trata i okolno pridružuju za dne 6. julija volku narodnu veselicu u vret „Al Mondo nuovo“ u priloge naše podružnice sv. Orlita i Metoda. Priprave dne se voliko, pak negma dvojbe, da će veselica ispaati u svakom obziru sjajno, to da do ju svo- što narodno misli, čiti i radi pošestiti.

Iz Voloskoga plju nam 25. t. mj. Uspjeh izbora u ovom kotaru „nglaismo vam hrazajavno. Ljepše slogo! ljubavi no- možemo si puniteliti od ovo, koja je vja- koda među fiducijari ovog političkog ko- tara. Složno glasovao je Slovenc sa Hr- vatima Slovencu J o n k a i, Hrvata Mato Ma r d i c a. Tako valja složna braćo! Naš bivali zemaljski zastupnik velob. gosp. V. Zvezdič odložio je kandidaturu za našo gradovo t. j. Volosko, Kastav, Lovran i Mošćenice. Tu svoju odluku probio je naš obiljubljeni g. župnik svojim bivšim biradom i vodjam stranke. Njemu jo našo veoma teško ili nemoguće ostaviti za višo dana ili čak dodana svoju župu, jer jo ovdje jo sam a posla; puno ruko. Svako dakle uvidja lahko, da so nemozu proti takovim razlogom vojevati. Svi njegovi biradi zahvalni su mu na njegovom radu u zemaljskom saboru a mi Voloskani no- čemo mu zaboraviti nikada ljubavi i što- vanja, koje on podpuno zaslužuje.

Posto se je on dakle u razlogom odrekao kandidaturu i pošto je sada pre- stala krvava potreba, da baš on bude našim zastupnikom, složamo se svi njegovi bivši biradi u drugoj osobi, u mužu, koji je istotako izrasao u našoj sredini i koji će dopotjno i postojano stupati po stari- kojim jo itao i ido naš premiji župnik i bivši zastupnik Zamlić. To jo — kako vam jar javismo — volučeni gosp. dr. Andre Stanger, mladi naš odvjetnik a stari za- govornik i rodoljub. Svo što imade u spo- menutih gradovih neqdvicuoga, čestitoga i vriednoga glasovati će dne 28. t. mj. za g. dra Stanger, kojemu klidamo već unapried kao narodnomu zastupniku naj- sradniji: z l v i o

sa ogavnošću. Najbolji dokaz tomu bijaše složen izbor naših bivših zastupnika i žarkih rodoljuba gg. Spindčić i Ploga. Našli 60 glasovalo je kao jedan muž za narodne predložnike dočim su protivni kandidati stakli jedva jedvice 20 glasova.

Postoje izbori sakupio se svi narodni fiducijari i nekoli drugi rodoljubi iz kotara i Trsta kod skupnog objeda. Tekom objeda diše prvi čašu stari vojnici u narodnoj borbi, veoma zaslužni prvak na Koparidini pred g. kanonik Jan. On nazdravi novo- isabranim zastupnikom uz želju, da ustrajno kao i do sada rade u javnom životu za dobro braca i svega našega naroda. Pri- sutni zastupnik g. Plogo zahvalio se pre- čašnomu starini iavim biradom na složnom radu i bratekoj ljubavi. Obuća u ime druga i svoje, da će uložiti svo avoje sile, da opravdaju pouzdanje braca. Izrečeno bijaše i drugih krasnih svadivani, između kojih spominjemo one gg. Striznara, Kom- parolji i Žitka; kojim su svi istekli složen rad, bratsku ljubav, bez časa, nojma nam napredka ni spasa.

Ovo neka bude opomenom narodnim protivnicima, da se u buduce okano svako agitacije i splatke, jer njim u ovom ko- taru neda vira; ovasti ruže.

Iz Lovrana plju nam 20. t. mj. Bistpa. nedodurodnost, zasudjena ovdje po osobi dođb nam „pokitaj“, podela jo donasiti vjode plodov. Strani se već avaki pošteni Lovranci, što ni našipolitički čovjek nelma vido mira pred našim smutljivocim. Gosp. Pipan, naš vriedni i mirni „kapolan“, koji nobi ni orvidio nauديو, nije po čudi našoj gladnoj naredi, pak isto baco blato, po njemu, jest, istina je, naš dohri gospodin kapolan, ljudi na svjedjedno, a osobito ja ljubomni „pravni“ siromakomno kmetu. Zato neka se čuva ona sramota, koja bi ga htjela pogrditi. I gospodin župnik je dohri, a zašto? Jer ja sad ni j, put g. glasovao za Ruzi i p. sada o glasovati za talijana Ma- tin o l i c h - a. Dakako njemu je avo do- puđeno. Oduvaj nas Bože onim, koja hvallj sa smutljivac. Dođ do i tebi, bradata ne- aređo, orni jetak.

Iz Mošćenice plju nam 24. t. mj. o izboru obidnskoga zastupstva: Naši gospo- dari, dogovorili su se, koga da biraju u zastupstvo. Narod jo napokon upoznao onoga, koji radi za svoju korist: Tom prilikom sazvalo so krasnih stvarih o na- ših protivnicih. Dugo, produgo su nas sa nos vodili. Protivnik našo donaseni agent alično se jo naš pohraniteljem listah ud- toljom Grosmanom i poznatim v u k o- t o l j a k i o m, koji je obćao, da će dopu- ljati na dan izbora u Lovran silu očaloh od kristala iz N o w - Y o r k a. Ouje se, kako Grosman po Lovranu kmeto lovi, to jli vodi po gostionah. Odkuda tomu ar- hivaru listati toliko novaca? Ta kod svake sjednice školekoga odbora pita sa koje- kakvo romanorajije! On, vukodlak i Ko- kacko, romanorajije! On, vukodlak i Ko- kacko, to je trojica naših protivnika. A školeko oblasti, one blazno školeko ob- lasti! P. Zar jo Grosman baš avo slobodno? Kad i kada i sin potede u Lovran, da g. Grosman poduši, kako valja kmeto za nos voditi. I zbilja postao je već tako mudar i don, da so niti neokrepijo, kad o podnu zvonil. E brato, neč da znado on za tamjan; koji mu već nemirisi! Dok jo bilo bluzbio, bio je ugodan „tamjan“, a sada smrdi njemu i još nekostim drugim. Me- djujim, ma! čemo sve protivnike naroda upoznat, pak čemo jli u svojo vrijeme objelodaniti. Bulošine sastavljeno valjda od onih trojica: „rukao je Kotekid, da do sam dještiti“ među pukom. Pitamo ga, tko će iz njegovih ruku štogod uzati, pošto so znado, tko su, au drugovi. Ne, ne brato, tebi smrdi „tamjan“, a nam smrdi troji drugovi i troji buletini. Drži ti svojo bu- letine, da te očuvaju od „tamjana“, a nam će bulatine zadrželiti naši ljudi, kojim vje- rujemo. Upoznali smo, tko nam jo prijatelj i tko za nas radi. A vukodlak neka do- pojije svoj kmet, al neka se ejeti St. Thomasa i „Mile“. Zaklela so zomlja rajna, da so avo tajne znaju.

Izbor zastupnika u Pazinu obavio se je u najljepšem miru i rodu. Pristupilo je k izboru svih 88 narodnih fiducijara; protivnici so njeu prikazali u dvoranu, gdje so jo biralo. Kao vladin povjerenik, pri- sutni bijaše dr. Higin vitaz Scarpa. On jo imenovao 8 člana, a fiducijari izabrali su izmedju sebe 4 člana u izbornu komi-

